

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **A.A.**, st. příslušnost Kamerunská republika, t.č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov - Dolní Suchá, zastoupen Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou se sídlem Masarykovy sady 76/18, Český Těšín, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, k žalobě ze dne 6. září 2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2017 č. j. OAM-75/LE-VL13-K03-2017, o udělení mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky **Mgr. Beaty Kaczynské se** určuje částkou **17.539,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žádost o udělení mezinárodní ochrany byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a) písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] Dne 11. 9. 2017 byla zdejšímu soudu doručena žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí, ve které bylo žalovanému správnímu orgánu vytýkáno porušení některých ustanovení správního řádu, konkrétně:

- § 3, neboť správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou pochybnosti,
- § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, neboť si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci,
- § 50 odst. 4 správního řádu, neboť žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo,
- § 52 správního řádu, neboť žalovaný neprovedl důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci,
- § 68 odst. 3 správního řádu, neboť je odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné co se týká uvedení úvah, kterými se žalovaný řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí a výkladu ustanovení zákona o azylu.

Dále žalobce měl za to, že žalovaný neměl posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, čímž porušil § 10a písm. e) zákona o azylu a nemělo se zastavit řízení dle § 25 písm. i) téhož zákona. Současně žalobce požádal o přiznání odkladného účinku žalobě a ustanovení právního zástupce a vyslovil nesouhlas s projednáním věci bez jednání.

[3] Dne 3. 11. 2017 byla žaloba konkretizována tak, že žalobce ke druhé žádosti uvedl strach o život z důvodu zhoršující se politické situace v zemi a jednak obavy z pronásledování z důvodu náboženského vyznání. Dle žalobce způsob, s jakým se žalovaný vypořádal s důvody druhé žádosti je nedostatečný a je v rozporu se zákonem i ustálenou judikaturou s odkazem na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011-96 a rozsudku téhož soudu ze dne 13. 9. 2017 č. j. 6 Azs 66/2017-49. Žalovaný se žádným způsobem nezabýval aktuální situací v Kamerunu a tedy tím, zda možná změna situace v zemi původu neznamena pro žalobce nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Žalobce v pohovoru k žádosti uvedl, že došlo k vraždě jeho známých a lidí kolem jeho osoby a v Kamerunu, především v hlavním městě Kamerunu, bylo zabito hodně jeho příbuzných. Žalovaný se také nedostatečně vypořádal s nově uváděnými skutečnostmi o pronásledování v zemi původu z důvodu náboženského přesvědčení žalobce. Závěr žalovaného je pouze opřen o to, že žalobce o těchto důvodech nehovořil v předchozím řízení, přičemž se žalovaný nijak nesnažil blíže zjišťovat, resp. prověřovat důvody, proč žalobce tyto nyní uváděné důvody neuvedl v předchozím řízení. Žalovaný nezjistil při projednávání jeho druhé žádosti dostatečně stav věci, neopatřil si potřebné důkazy. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a žalovanému vrátit k dalšímu řízení. Dne 16. 11. 2017 žalobce podal

soudu informaci ohledně svého zdravotního stavu, kdy uvedl, že při zadržení policií mu byly spoutány ruce za zády a třemi policisty byl udeřen do hrudníku. Později se u

něj objevila srdeční dysfunkce, když tyto potíže nastávají spontánně, nebo při fyzické aktivitě či psychickému stresu a často trvají i několik dní. Před popsanou událostí však takové potíže neměl. T.č. absolvuje vyšetření.

[4] Soud vyhověl žádosti o ustanovení advokáta, rovněž přiznal žalobě odkladný účinek usneseními ze dne 4. 10. 2017 č. j. 62 Az 19/2017-21 a ze dne 17. 10. 2017 č. j. 62 Az 19/2017-27. Ustanovený advokát doplnil žalobu dne 6. 11. 2017 tak, jak uvedeno v odstavci [3] tohoto rozsudku.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 25. 11. 2017 uvedl, že poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 11. 6. 2009 č. j. 9 Azs 5/2009-65 a dalších, dle nichž hlavním smyslem a účelem možností podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení shora uvedených zákonných ustanovení. Při posuzování opakované žádosti nepominul sdělení žalobce ani ve spise shromážděné podkladové informace, s nimiž měl možnost se seznámit. Skutečnosti uváděné žalobcem posoudil v souladu s ust. § 11a zákona o azylu. Za účelem objektivního posouzení do správního spisu vedle aktuálních informací o zemi původu v kopii zařadil také podstatné části spisového materiálu zřízení o předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Zásadní shrnutí průběhu a výsledků těchto řízení před správním orgánem a následně i před soudy zařadil v zájmu srozumitelnosti a přezkoumatelnosti rozhodnutí do jeho odůvodnění. Na základě shromážděných podkladů a porovnáním nyní uváděných důvodů opakované žádosti dospěl k jednoznačnému závěru o její nepřipustnosti. Byl totiž nucen konstatovat, že žalobce s výjimkou náboženství uvedl tytéž motivy odchodu z vlasti a neochoty se tam vrátit, jako v průběhu správního řízení o první podané žádosti. V podrobnostech odkazuje správní orgán na spisový materiál ve věci shromážděný. Z informací o situaci v Kamerunu shromážděných ve spise nevyplývá, že by v zemi původu žalobce došlo ke změně odůvodňující opětovné meritorní posouzení následné žádosti o mezinárodní ochranu. Správní orgán ostatně uvedl, že takové skutečnosti v rámci své úřední činnosti neshledal. Jakkoli je odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu stručné, má oporu v materiálech do spisu zařazených. Žalovaný shromáždil řadu zpráv o zemi původu z různých důvěryhodných zdrojů, které nedokládají takové změny v situaci v Kamerunu, pro něž by žalobci v zemi původu hrozilo pronásledování či skutečné nebezpečí vážné újmy. Dále po zhodnocení jeho výpovědí, správní orgán dospěl k závěru, že žadatel sice nad rámec stejných důvodů uvedl i nové skutečnosti (náboženství), ale tyto nové skutečnosti uvádí žadatel až v současném řízení zcela účelově, viz odůvodnění v napadeném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů, netrpí vadou nezákonnosti či nepřezkoumatelnosti. Navrhl žalobu zamítnout a vyslovil souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání.

[6] Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že žadatel dne 21. 4. 2017 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 27. 4. 2017 poskytl jmenovaný údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a konkrétně sdělil, že je státním příslušníkem Kamerunu a vyznává křesťanství, není členem politické strany ani nemá politické přesvědčení. Ze země původu odletěl roku 2003 studovat do Ruska, odkud přicestoval do ČR opět letecky roku 2006. V minulosti již žádal neúspěšně o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že má problémy se stresem, psychické problémy a deprese. K důvodům podané žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že má hodně důvodů, potřebuje mezinárodní ochranu kvůli politické nestabilitě ve vlasti a z náboženských důvodů, též kvůli údajům o jeho osobě. Má stejné důvody jako v první žádosti o mezinárodní ochranu, ale má i další důvody politické a náboženské důvody, přičemž uvedl, že má problém s pamětí, ale ta se mu vrátila a vzpomněl si na náboženské důvody. Doplnil, že přijel ze země, kde probíhá občanská válka, byl mentálně a fyzicky perzekuován a psychicky týrán. Několikrát se ho pokusili zabít. Pochází ze země, kde byl vystaven represím, které jsou prováděny tajnou policií. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s výše jmenovaným proveden dne 22. 5. 2017, za přítomnosti tlumočnicka anglického jazyka. V průběhu pohovoru žadatel potvrdil, že jeho aktuální zdravotní stav je dobrý, je schopen pohovoru. Na otázku, jak se změnila jeho situace od doby jeho první žádosti odpověděl, že zde pouze čekal na výsledky řízení. Došlo k vraždě jeho známých a lidí kolem jeho osoby. V Kamerunu, především v hlavním městě Kamerunu bylo zabito hodně jeho příbuzných. Na následnou otázku, v jaké souvislosti k tomu došlo, odpověděl, že někteří byli zabiti zbraněmi, někteří byli zabiti mačetami, někteří byli upáleni, někteří utopeni. Jednalo se o vraždy, muslimské represe. Vláda má tajnou policii, která provádí politickou represí. Nejedná se o oficiální politiku vlády, ale oni vědí, že se lidé ztrácejí. Myslí, že jeho země směřuje k občanské válce, neboť dříve k takovým věcem nedocházelo. Výše jmenovaný byl dále dotázán na objasnění jeho slov z podané žádosti dne 27. 4. 2017, kdy uvedl, že má nové náboženské důvody pro žádost o mezinárodní ochranu. Sdělil, že tyto uvedl. Narodil se v náboženské rodině. Jsou křesťané, věří v Ježíše a věří, že náboženství musí být aktivní, tzn. aktivně bojovat se zlem. Jejich skupina se díky tomu stala neoblíbenou. Byli okolím utlačováni, a to prostřednictvím státní moci. Proto museli náboženství provozovat potají. Na otázku, zda měl žadatel ve vlasti v minulosti osobně nějaké problémy se státními orgány, úřady, soudy, policií, armádou, uvedl, že problémy měl díky tomu, že jeho otec byl zapojen do politiky. Stal se obětí této skutečnosti. To byl jeden z důvodů, proč musel ze země vycestovat. Dalším důvodem bylo i jeho náboženské vyznání. Žadateli byl na jeho žádost zpětně přetlumočen zápis pohovoru a nevyjádřil žádné připomínky. Po posouzení důvodů uvedených jmenovaným pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 21. 4. 2017 správní orgán konstatuje, že jmenovaný uvádí naprosto totožné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Kamerunu opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jak to i potvrdil v poskytnutí údajů ze dne 27. 4. 2017, tj. útoky ze stran neznámých soukromých osob v souvislosti s politickou aktivitou jeho otce, které by i po jeho návratu po více jak 14 letech usilovaly o pomstu na jeho osobě. Nově však dodal, že si vzpomněl, že měl i náboženské problémy. Ohledně údajně nové skutečnosti sdělené žadatelem, a sice že se mu vrátila paměť a vzpomněl si proto na náboženské problémy, které měl v Kamerunu před svým

odjezdem, přičemž konkrétně uvedl, že jsou křesťané, věří v Ježíše a věří, že náboženství musí být aktivní, tzn. aktivně bojovat se zlem. Jejich skupina se díky tomu stala neoblíbenou, byli okolím utlačováni, a to prostřednictvím státní moci, a proto museli náboženství provozovat potají. Občas na ně zaútočili, často se dostali do problému se zákonem. Proběhl s nimi soud, a výše jmenovaný musel mezitím utéci, protože by ho zavřeli do vězení a navíc dle slov žadatele ten proces neustále běží. Správní orgán považuje žadatelem zmíněné skutečnosti jednak za nevěrohodné a též účelově uvedené poté, co byla jeho předchozí žádost o mezinárodní ochranu zamítnuta a následně mu bylo Policií ČR vydáno správní vyhoštění (jak to do protokolu o pohovoru potvrdil). Správní orgán předně poukazuje na fakt, že jmenovaný o problémech spojených s jeho náboženstvím ve své předchozí žádosti vůbec nehovořil, naopak potvrdil, že žádné problémy se státními orgány neměl, nebyl ve své vlasti ani trestně stíhaný a Kamerun opustil z důvodu dokončení studia v Rusku, kam navíc odjel legálně se svým pasem. Správní orgán považuje za vysoce nepravděpodobné, aby výše jmenovaný „zapomněl“, že byl ve své vlasti vyšetřován soudem v souvislosti s praktikováním křesťanské víry, napadán okolím kvůli svému náboženskému vyznání a že dokonce musel z tohoto důvodu svoji vlast opustit, neboť mu hrozil trest odnětí svobody, přičemž jiné – jím sdělené negativní okolnosti jeho odchodu – byl schopen uvést. Správní orgán dále poukazuje na skutečnost, že o těchto problémech (jak by bylo logické očekávat) žadatel nehovořil ani během soudního řízení před Krajským soudem v Ostravě, který jeho žalobu ze dne 7. 7. 2016 zamítl pravomocně ke dni 1. 11. 2016, ale ani v kasační stížnosti podané k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, který tuto pravomocně odmítl ke dni 7. 12. 2016. Údajně novou skutečnost týkající se jeho náboženství, na kterou si vzpomněl, žalovaný považoval za nevěrohodnou a účelovou.

[7] Z obsahu správního spisu a spisu zdejšího soudu sp. zn. 62 Az 18/2016 bylo zjištěno, že

- první řízení bylo zahájeno žádostí o udělení mezinárodní ochrany ze dne 25. 4. 2013 podanou v PřS Zastávka a skončilo vydáním rozhodnutí ze dne 9. 6. 2016; uvedeným rozhodnutím nebyla mezinárodní ochrana udělena dle § 12, § 13, § 14, §14a a § 14b zákona o azylu. Žalobce v tomto řízení tvrdil, že do České republiky přijel 31. 12. 2006 z důvodu studia na cestovní doklad s platností do 3. 11. 2015. V roce 2013 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění. Sám žalobce uvedl, že nebyl členem žádné politické strany, politicky byl organizován jeho otec, když nejdříve uvedl, že neví, které politické strany byl členem a při druhém pohovoru uvedl, že byl členem politické strany RDPC, která je nyní u moci. Dále uvedl, že otec vyučoval na univerzitě botaniku a také byl v čele fakulty přírodních věd. Jeho otec zemřel asi začátkem roku 2013, měl nehodu a dle jeho názoru byl zavražděn, ale blíže o tom nic neví. Přičemž v prvním pohovoru uvedl, že zemřel na krvácení do mozku. Žalobce svou vlast opustil již na začátku roku 2003 z různých důvodů, otec se angažoval v politice a on kvůli tomu měl omezení, nemohl studovat, avšak při dalším pohovoru uvedl, že byl student a studium dokončil. Také byl fyzicky napaden a asi dvakrát se obrátil na policii, ale k ničemu to nebylo. Nechce se vrátit, protože prostředí v Kamerunu je nebezpečné. Ke svému odchodu z vlasti uvedl, že v r. 2003 odletěl do Ruské federace za účelem studia, odtamtud v r. 2006 do České republiky a od té doby zde pobývá. Dále uvedl, že je nemocný a trpí depresemi, to byl také důvod, proč

si závčas neprodloužil pobyt. K situaci ve vlasti uvedl, že ještě před odchodem do Ruska došlo k destabilizaci společenských vztahů, někteří lidé byli zavražděni a byli to lidé, které on znal. V Rusku studoval asi 2 nebo 3 roky, současně však musel pracovat, aby se uživil a v polovině roku se dostal do České republiky. Nejdříve pracoval v Praze a pak v Brně, kdy onemocněl nervovou depresí. Návratu do vlasti se obává, je ohrožen již jen z důvodu, že je synem svého otce, bylo mu vyhrožováno telefonicky. Má za to, že v Kamerunu je stále stejná situace, politická situace se určitě nezměnila. Jeho oprávněný pobyt na území ČR trval do 9. 11. 2012 a nepodal si žádost o jeho prodloužení, neboť v té době byl nemocen, trpěl depresemi, přičemž předložil kopii pracovní neschopnosti, dle které pracovní neschopnost skončila dne 4. 6. 2010;

- Krajský soud v Ostravě přezkoumal k žalobě rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2016 č. j. OAM-75/LE-P20-K07-2013, žalobu neshledal důvodnou, a proto ji zamítl. Žalobce podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu a tato byla dne 6. 12. 2016 pro nepřijatelnost odmítnuta usnesením č. j. 7 Azs 288/2016-19;
- podruhé o udělení mezinárodní ochrany požádal dne 21. 4. 2017 v zařízení pro zajištění cizinců. Shodně jako v předcházejícím řízení uvedl, že není členem žádné politické strany, je křesťan, blízko katolismu s určitými specifiky, do Ruska přiletěl v r. 2003 a do České republiky letecky v r. 2006. Má zdravotní problémy se stresem, psychické potíže, deprese. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl obavu z politické nestability ve vlasti, dále z náboženského důvodu. Dále, že má stejné důvody jako u první žádosti a nové politické důvody a náboženské důvody, má problémy s pamětí, a jak se mu paměť vrátila, vzpomněl si na náboženské důvody. V jeho zemi probíhá občanská válka, byl tam mentálně a fyzicky perzekuován a psychicky týrán, několikrát se jej pokusili zabít. Represe tam provádí tajná policie. Ke konkrétní otázce, jak se změnila jeho situace od první žádosti, uvedl, že došlo k vraždě jeho známých a lidí kolem něj, bylo zabito hodně jeho příbuzných, když toto měla činit tajná policie. Informace však o této situaci má z internetu. K otázce náboženství blíže uvedl, že se narodil v náboženské rodině, jsou křesťané, věří v Ježíše. Věřící, že musí být aktivní a bojovat proti zlu, proto se jejich skupina stala neoblíbenou, byli okolím utlačováni, a to prostřednictvím státní moci. Náboženství proto museli provozovat tajně. Také s nimi proběhl soud, a aby se nedostal do vězení, musel utéct. On osobně nikdy zadržen nebyl;
- ve správním spise založeny zprávy o situaci v Kamerunu, konkrétně informace MZV ČR č. j. 112279/2016-LPTP ze dne 6. prosince 2016, zprávy MZV USA o dodržování lidských práv v roce 2016 ze dne 3. března 2017 a Výroční zpráva Amnesty International 2017 ze dne 22. února 2017.

[8] U jednání účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce poukázal ve shodě, jak již uvedla právní zástupkyně v písemné informaci ze dne 16. 11. 2017, že byl pracovníky žalovaného fyzicky i mentálně napadán, v důsledku čehož má zdravotní problémy. Dle právní zástupkyně žalobce správní orgán nedovodil správné závěry z informací o zemi původu, které si žalovaný opatřil.

III.

[9] Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná. Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.

[10] Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které

- a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
- b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

[11] Podle § 12 zákona č. 325/1999 Sb. azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

[12] Podle § 14a odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb. doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

[13] Podle § 14a odst. 2 uvedeného zákona za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

IV.

[14] Aplikací § 10a písm. e) zákona o azylu se opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. 9 Azs 5/2009, vyslovil, že institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Aby bylo možno opakovanou žádost projednat, je nutno splnit současně dvě podmínky: 1) je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění, přičemž za nové skutečnosti nebo zjištění je ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele a 2) musí se přitom jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení.

[15] S odkazem na výše uvedené, aby opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany byla přípustná, musí být splněny kumulativně obě podmínky, tj. podmínka uvedená v § 11a odst. 1 písm. a) a současně i podmínka uvedená v ust. § 12 nebo § 14a zákona č. 325/1999 Sb.

[16] V daném případě z připojeného správního spisu nebyly zjištěny žádné skutečnosti na straně žalobce, které by naplňovaly ust. § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu.

[17] Je nesporné, že v souzené věci se jedná o žalobcovu druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Ač žalobce ze své vlasti odcestoval za účelem studia, v první žádosti jako důvod udělení mezinárodní ochrany tvrdil obavu ze situace v Kamerunu. Rovněž ve druhé žádosti jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uvedl obavu ze situace v Kamerunu a navíc event. problémy s náboženstvím, které jeho rodina, resp. „skupina“ musela provozovat tajně, neboť jako vyznavači aktivní víry a boje se zlem, nebyla oblíbená a hrozilo jim i soudní řízení.

[18] Oproti první žádosti tak žalobce nově tvrdil obavu z pronásledování z důvodu vyznávání náboženství křesťanství. Pro hodnocení dopadu na nové řízení, nyní uváděná skutečnost obava z pronásledování z důvodu jeho víry, jak uvedeno výše, je nejprve nutno toto „nové tvrzení“ předběžně posoudit, zda se jedná o nové skutečnosti, které žalobce nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést a současně, zda se jedná o takové skutečnosti, které jsou podřaditelné pod důvody uvedené v § 12 nebo alespoň § 14a zákona o azylu.

[19] Co se týče jeho vyznávání náboženství, jedná se o takovou skutečnost, kterou žalobce mohl uvést již v první žádosti. Nejedná se o žádnou novou skutečnost, která nastala až po ukončení řízení o první žádosti. Žalobce však toto v předcházejícím řízení neuvedl. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce v řízení o první žádosti měl dostatečný prostor a byl i dotazován na další skutečnosti, o které by chtěl svou žádost opřít, což neučinil a setrval jen na tvrzení obavy ze společenské situace v zemi původu. Vzhledem k tomu, že žalobce, ač mu byla jeho forma vyznávání víry v Ježíše známa od počátku, tuto neuvedl již v řízení o žádosti ze dne 25. 4. 2013, svým postojem zavinil, že tato okolnost nebyla zkoumána již v řízení o první žádosti. V případě žalobce tak nebylo možno aplikovat ust. § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, a proto již bylo zcela nadbytečné se zabývat event. plněním

podmínky § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu (viz odstavce 9 tohoto rozsudku). Naopak žalobcův postup vzbuzuje zcela oprávněně pochybnosti o pravdivosti dřívějšího i nynějšího uváděného důvodu pro udělení mezinárodní ochrany. Soud přisvědčil zcela žalovanému správnímu orgánu v posouzení této otázky.

[20] Soud v dané věci dospěl k závěru, že žalobce neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění ve své druhé žádosti, neuplatněné bez jeho zavinění v řízení předchozím, a proto jeho nová žádost je nepřípustná ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu a správní orgán postupoval v souladu se zákonem o azylu. Žalovaný proto nemohl jinak, než řízení zastavit dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu.

[21] Dále soud nepřisvědčil názoru žalobce, že v zemi původu došlo k takovým změnám, které by mohly založit důvodnou obavu, že v případě jeho vrácení do země původu by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, jak uvedeno v odst. 12 a 13 tohoto rozsudku.

[22] Soud dále konstatuje, že v řízení o udělení azylu v žádném případě nesupluje pobytové řízení cizinců, opačný závěr by svědčil o obcházení zákona. Poskytnutí azylu nelze zaměňovat s jinými formami legálního pobytu a účelově jej užívat v případě, že ostatní možnosti získání pobytového oprávnění byly neúspěšné.

V.

[23] Po provedeném řízení a dokazování dospěl soud tak k závěru, že žalovaný správní orgán v souladu se zákonem o azylu posoudil žádost o udělení mezinárodní ochrany, a zcela správně ji vyhodnotil jako nepřípustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení dle § 25 odst. 1 písm. e) zastavil. Žalovaný pro posouzení věcí měl dostatek informací ke zjištění skutkového stavu a rozhodnutí dostatečně a srozumitelně odůvodnil. V řízení před soudem nebyl zjištěn jiný skutkový stav.

[24] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud rozhodl u jednání za přítomnosti žalobce, kterému bylo tlumočeno v jazyce anglickém. Soud nevyhověl návrhu žalobce na tlumočení ve francouzštině, neboť žalobce vždy uváděl, jak vyplývá ze správního spisu, že se dorozumí anglicky, francouzsky a rusky. Před správním orgánem bylo žalobci tlumočeno jak v angličtině, tak i ve francouzštině.

[25] Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a tuto zamítl.

VI.

[26] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil a podle soudního spisu mu ani žádné náklady řízení nevznikly.

[27] Ustanovené právní zástupkyni žalobce Mgr. Beatě Kaczynské soud přiznal odměnu ve výši 17.539,- Kč. Advokátka dne 2. 1. 2018 předložila soudu své vyúčtování, ve kterém vyčíslila odměnu za 4 úkony právní služby: převzetí věci 6.10.2017, doplnění žádosti o přiznání odkladného účinku dne 9.10.2017, doplnění žaloby dne 5. 11. 2017 a účast u jednání soudu dne 20. 12.2017, kdy za každý jeden úkon účtovala 3.100,- Kč, tj. **12.400,- Kč**, dále čtyřikrát paušální částku á 300,- Kč, tj. **1.200,- Kč**. Dále účtovala 60,- Kč za konverzi dokumentu – usnesení č.j. 62 Az 19/2017-27, dále ztrátu času v rozsahu 4 půlhodin á 100,- Kč, tj. **400,- Kč**, a cestovné z Českého Těšína do Ostravy a zpět (96 km) při použití osobního automobilu Audi, RZ: ..., průměrné spotřebě nafty 4,5 l/100 km v částce 498,- Kč. Advokátka předložila osvědčení o registraci plátce DPH, proto částka 14.498,- Kč byla navýšena o 21 % (**3.045,- Kč**), na celkovou výši 17.543,- Kč. Soud ustanovené zástupkyni přiznal požadovanou odměnu, mimo účtovaných 60,- Kč za konverzi usnesení zdejšího soudu, neboť tento výdaj je dle soudu součástí paušální částky 300,- Kč dle § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. Odměnu za právní služby soud přiznal dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění.

[28] Výrok IV. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 9 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého stát platí odměnu ustanovenému advokátovi a náklady spojené s přibráním tlumočnicka dle § 36 odst. 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 20. prosince 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně